GRATIS S N
LIBRARY OF CONGRESS
SLAVIC READING ROOM
WASHINGTON DC 20

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Пам'ятайте про Україну!

Ч. 142. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 29-го ЛИПНЯ 1986 — ЦЕНТІВ 25 CENTS — JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JULY 29, 1986 No. 142. VOL. XCIII.

Голова ІСНО відвідав українських поселенців у Бразилії

Куритиба, Бразилія (ПС ІСНО). — В першій половині місяця липня ц.р. до Бразилії прибув голова Світової Координаційної Ради ІСНО Павло Дорожинський з метою відвідати тут українські організації й товариства, що діють в системі ІСНО.

В делегації, що вітала П. Дорожинського на летовищі Куритиби, прибув рівнож довголітній голова Головної управи Хліборобсько - Освітнього Союзу (ХОС), а теперішній почесний голова Союзу Ілярій Безручко, голова Українсько-Бразилійського Клюбу Василь Чмир та інші. Разом з делеґацією прибув кандидат на депутата до парляменту провінції Парана д-р Євген Чмир.

У середу, 9-го липня, П. Дорожинський мав доповідь на форумі Українсько-Бразилійського Клюбу на тему „Укарінська спільнота, її осяги й недомагання та наші завдання".

У четвер, 10-го липня, голова СКР ІСНО відбув ширші наради з Головною упавою ХОС, який охоплює 20 філій та поверх 14, 000 членства. Хліборобсько -Освітній Союз в Бразилії є найстаршою та найчисленнішою організацією, що діє в системі ІСНО. В рамках ХОС активно діють: Українсько-Бразилійський Клюб Жіноча Організація, Молодеча Організація КЛЕМ, фолкльорна група „Барвінок" та Укаїнська Суботня Школа. Пресовим офіціозом ХОС є часопис „Хлібороб", що його редагує редколеґія, в складі якої знаходяться молоді віком члени з другого, вже родженого покоління.

В п'ятницю, 11-го липня, П. Дорожинський виголосив в Куритибі перед членством ХОС, жіночої та молодечої організацій доповідь на тему: „Українці у вільному світі та наше сучасне становище до подій в Україні".

В суботу, 12-го липня, відбулася зустріч української молоді, зорганізованої в Молодечій Організації КЛЕМ, із прибулим гостем з Північної Америки. На зустріч, в якій взяло участь поверх 150 членів КЛЕМ, П. Дорожинський виголосив доповідь на тему „Українська молодь та її сучасна роля серед української громади".

На запрошення філії ХОС в Гонсалєс Жуніор, українського поселення в провінції Парана, голова СКР ІСНО взяв у неділю, 13-го липня, участь у храмовому святі-празнику свв. Петра і Павла.

В поворотній дорозі до Куритиби П. Дорожинський разом із делеґацією ХОС відвідав філію Хліборобсько-Освітнього Союзу в Іраті. Гостей в Іраті вітав колишній довголітній голова філії та заслужений діяч ХОС Михайло Романюк.

Під час свого перебування в Бразилії П. Дорожинський відбув цілий ряд зустрічей та розмов з чільними діячами українського церковного й громадського життя.

В товаристві голови Українсько-Бразилійського Клюбу В. Чмира він відвідав адміністратора Української Православної Церкви на Бразилію о. П. Милуся та голову Української Центральної Репрезентації ба Бразилію д-р А. Антонюка. Екзарх Української Католицької Церкви на Бразилію Єпископ Єфрем Кривий перебував в той час поза кордонами країни.

Відбуваючи розмови з

(Закінчення на стор. 3)

ЗВІТ ПОЛІТБЮРА ПОРОДЖУЄ НОВІ СУМНІВИ

Джерзі Ситі, Н. Дж. — Перший офіційний звіт Політбюра про нуклераний вибух у Чорнобилі, який помістили спершу в „Правді", а після цього у цілій світовій пресі, викликав аналізу його в західній пресі.

У „Ню Йорк Таймсі" кореспондент з Москви Сердж Шмеммен завважує, що цей теперішній звіт далеко відбіг від першого, який подано до загального відома 68 годин після катастрофи. Тепер вже не говориться про „аварію", а про „грубі порушення" і „поважні наслідки", про більйони втрат і про кари для відповідальних за це, що сталося.

Але головне питання, які там роблено досліди, що спричинили вибух нуклеарного реактора, звіт не розв'язує і не вияснює. Як аналізує С. Шмеммен, одним з головних елементів політики Міхаїла Ґорбачова була розбудова нуклеарних енергетичних станцій для економічних цілей, але не відомо чи за цим пляном не було також заховано розбудови для воєнних можливостей. Коли у звіті Політбюра вираховано прізвища „покараних", поміж ними є також ім'я міністра середньої машинової промисловости А. Мешкова. На підставі західніх знавців совєтського збросння, це міністерство під такою „невинною" назвою є призначене для розвитку і випробування та виробу нуклеарних воєнних споруд та для інших нуклеарних програм, призначених для військових цілей. Покарання міністра А. Мешкова вказує отже на це, що можливо і в Чорнобилі продукували плутоній для вжитку термонуклеарних бомб.

В європейській пресі враз із коментарями до звіту Політбюра розглядають можливість повторення такого випадку, зокрема в Україні, де вже роздбудована густа сітка атомових електростанцій. Сьогодні в Україні вже діє або розбудовується аж сім нуклеарних електростанцій крім Чорнобиля: в Хмельницькому, біля Рівного, (де вже продукується електроенергію і розбудовується реактори), в Прибуші біля Миколаєва (вже продукується електроенергію і розбудовується), в Чигирині біля Черкас на греблі Дніпра, в Енерголарі, біля Запоріжжя (розбудовується одну з найбільших станцій в Україні), біля Одеси (почали будувати електростанцію 25 км. від міста) і біля Харкова.

На підставі західніх експертів оцінюється матеріяльні втрати у Чорнобили на куди більші, як подає офіційний звіт.

В іншій американській інтерпретації звіту Політбюра, у щоденнику „Крищен Саєнс Монітор", кореспондент з Москви звертає увагу, що у звіті говориться про дальшу перевірку „аварії", тим разом з рамени передових членів комуністичної партії у створеній спеціяльній комісії, в яку входять провідники з України та Росії. Кореспондент звертає увагу, що В. Щербицький перший секретар КП України, не є у приязних стосунках з М. Ґорбачовим, зате голова тієї спеціяльної комісії КП, Боріс Єльцін, є найближчим приятелем Ґорбачова. Можна сподіватися, що звіт комісії захитає позицію В. Щербицького.

ПРЕЗИДЕНТ ПРОГОЛОСИВ ТИЖДЕНЬ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ

Президент Р. Реґен підписує проклямацію Тижня Поневолених Націй. Приглядаються (зліва): сен. Стром Тирмонд, конгресмен Віллям Брумфілд, амбасадор Воррен Зіммерман, голова делеґації ЗСА на Гельсінкську конференцію у Відні, конгресмен Бенжамін Ґілман і амбасадор д-р Лев Добрянський, архітект ідеї Тижня Поневолених Націй.

Вашінґтон. — В понеділок, 21-го липня ц.р., президент Роналд Реґен підписав проклямацію, якою проголосив тиждень, що розпочався 20-им липня, Тижнем Поневолених Націй.

У своїй проклямації Президент пригадав слова президента Рузвелта з 1941 року, що ЗСА обстоюють встановлення чотирьох підставових свобід у світі: свободи слова, релігії, свободи від нужди і від страху.

Ця візія майбутнього, сказав Р. Реґен, дала віру і напрям усім тим людям, що саме шукали притулку в ЗСА, тим націям, яких бажання до волі знищила совєтська імперія. Вони були позбавлені підставових людських прав, вони стали жертвами тоталітарної ідеології. Вони є поневолені силою, яка ворожа до стремлінь свободи, незалежности і самовизначення. Ці поневолені нації — це в першу чергу східньоевропейці, які вже від десятків років знають, що це є тиранія комуністичного режиму, але це також нації Південної Америки, Афганістану, Південно-східньої Азії і Африки. Усі вони борються проти наїзду чужих елементів, військової окупації і комуністичної опресії.

Далі Р. Реґен пригадав, що кожного року, починаючи з 1959, в ЗСА підтверджується традицію відзначування одного тижня, призначеного боротьбі за свободу, який називає Тижнем Поневолених Націй. Це тиждень, в якому всі американці повинні пригадати собі цю свободу, яку вони мають, а якої брак у стількох країнах Східньої Европи та інших розкинених по цілому світі. В тому тижні він надіється, що затіснить-ся сильний духовий зв'язок поміж горожанами Америки і усіми тими людьми, що так прагнуть свободи.

На церемонії підписання проклямації у Білому Домі були також представники етнічних груп, серед них головний предсідник УНСоюзу д-р Іван Флис.

ЗВІЛЬНЕНИЙ о. Л. ДЖЕНКО ВІДПОЧИВАЄ У ВІСБАДЕНІ

Вісбаден, Західня Німеччина. — Звільнений ліванськими мусулманами-шіїтами о. Лоренс Мартін Дженко, священик Римо-Католицької Церкви з Чикаго, щасливо прибув до Західньої Німеччини і після лікарської перевірки у військовому шпиталі, тепер відпочиває у Вісбадені, очікуючи на зустріч з родиною яка у числі 10 осіб прибула до ФРН, щоб офіційно привітати його зі звільненням і супроводжати до З'єднаних Стейтів Америки.

Кореспонденти і політичні спостерігачі звернули увагу, що о. Л. Дженко стосує дуже обережну тактику у відношенні до залишених ще у полоні американських закладників, хоч, як загально припускають, він напевно має від них звернення до президента Роналда Реґена родин і американського народу, яке буде пізніше опубліковане, правдоподібно після зустрічі о. Дженка з Президентом ЗСА у Вашінгтоні.

Вміжчасі офіційні представники Білого Дому і Державного департаменту заявили, що вони готові до переговорів про звільнення інших закладників, але рівночасно відмітили, що ЗСА не пропонуватимуть терористам жадних концесій, притримуючись політики, що з терористами не можна вести переговорів на державному рівні, бо це означало б визнання їх як партнера у політиці.

Отець Л. Дженко перебував у полоні в Ливані май же 19 місяців і, не зважаючи на його клопоти з хворобою серця, він наливо, кажуть лікарі, дуже добре тримається, а хвороба не показує якогось погіршення стану здоров'я. Привітання на летовищі у Вісбадені було дуже зворушливим і теплим. Амбасадор ЗСА до Західньої Німеччини Ричард Бирт обняв о. Л. Дженка, а його дружина вручила йому китицю квітів. Зараз після приїзду він розмовляв телефоном з Папою Іваном Павлом II, а також телефонував до нього архиєпископ Англіканської Церкви Роберт Рансі та багато визначних церковних і світських осіб.

По дорозі з летовища о. Дженко тримав гордо в руках американський маленький прапорець, і махав ним на привітання публіки. На згадку про „вітряне місто", Чикаго, звільнений священик заявив, що хотів би якнайскоріше відчути повів чикагського вітру на свіжому лиці, бо це нагадувало б йому повів вітру свободи.

Покищо панує повна таємниця про звільнення о. Л. Дженка і переговори, які велися в його справі. Якусь ролю у переговорах віліграв о. Террі Вайт, англіканський священик, який був посланий Кентеберійським архиєпископом до Ливану на зустріч і переговори з мусулманами-шіїтами. Не виключно, що він й далі займатиметься переговорами у справі звільнення інших закладників, кажуть політичні спостерігачі.

Влаштовують літній семінар

Ню Йорк. — Крайова управа ТУСМ організує літній ідеологічний семінар, який відбудеться від 10 -го до 16-го серпня 1986 року на Оселі СУМ „Київ" в Дітройті.

Програма включатиме ідеологічні теми: історія українського національного визвольного руху в 1900-1986 роках, український націоналізм, Україна в сучасній порі. Крім ідеології, програма заторкне практичні справи: зовнішні зв'язки, референтура преси, „лоббі" тощо.

Крім того будуть товариські зустрічі, вечірки, спортові змагання.

Для дальших інформацій слід контактувати осередки ТУСМ або телефонувати до Миколи Грицков'яна (718 428-3902 — на сході, а на заході до Люби Петращук (313) 759-5901.

Обмірковують число жертв в Україні

Джерзі Ситі, Н. Дж. — Престижевий тижневик „Едітор енд Паблішер" у своєму числі з 24-го травня 1986 року помістив статтю пера Ендрю Радольфа, в якій автор дискутує над питанням правильности інформацій, що їх подають такі великі пресові агентства як ЮПІ і АП, а конкретно інформації ЮПІ про кількість жертв нуклеарного вибуху в Чорнобилі 26-го квітня 1986 року.

Ідеться про це, що ЮПІ подавало 2,000 і далі обороняє правильність тієї інформації, а агентство АП подавало лише за офіційними совєтськими джерелами про дві особи. Кореспондентка ЮПІ в Москві Сильвана Фо боронить правильність свого джерела інформацій, що і подає „Едітор енд Паблішер", а при цій нагоді пише автор статті, що „Ню Йорк Пост" подав число мертвих 15,000 покликаючись на інформації „Українського Тижневика". І тут знову репортер „НЙ-Пост" Ґей Ґотін боронить своїх інформацій, аргументуючи тим, що совєтські джерела дуже часто в інших випадках не подавали точних інформацій, поменшуючи важливість випадків.

У відповідь на статтю Е.Радольфа, редактор „Українського Тижневика" Рома Сохан-Гадзевич написала листа до редакції „Едітор енд Паблішер", який помістив його в числі з 5-го липня 1986 року. У своєму листі, як і в попередньому до тижневика „Тайм", вона вияснила, що подане число 15,000 було зі застереженням, що воно не є потверджене офіційними джерелами і „Ню Йорк Пост" спотворив вістки від родин з України. Вона теж вияснила, що „Український Тижневик" не є виданням „українських емігрантів", а виданням УНСоюзу, який постав ще в 1894 році. У зв'язку із прикладами промовчування совєтськими джерелами справжніх чисел ред. Р. Гадзевич навела Великий голод в Україні, який СССР досі промовчує.

Американський наколесник виграв „Тур де Франс"

Париж. — Вперше в історії цих славних і престижевих наколесницьких перегонів, що відбуваються кожного року і стоять в центрі уваги цілої Европи, їх виграв молодий американський змагун Ґреґ ЛєМонд з Каліфорнії.

Змагання закінчилися в Парижі після тури 2,500 миль у 23 етапах через Альпи і Піринеї в неділю, 27-го липня ц.р., а розпочалися в дні 14-го липня ц.р. Г. ЛєМонд, якому 25 років, переміг у перегонах свого товариша і ментора француза Бернарда Гіно.

Г. ЛєМонд — це перший американець, що переміг у цих перегонах і перший неамериканець від 1903 року. Він здобув ряд нагород — готівкою 25,000 долярів, золоту трофею вибиту діямантами вартости 42,900 долярів, вазу із славної порцеляни Севре і мешкання у відпочинковій місцевості.

Але понад усі ці нагороди було почуття радости з цієї перемоги у перегонах, до яких Г.ЛєМонд ставав кожного року від 1980 р. В 1984 році він закінчив перегони третім, а в 1985 році другим і це завжди завдяки допомозі героя цих перегонів француза Гіно, який публічно заявив, що в цьому році допоможе ЛєМондові виграти. Гіно — переможець перегонів через п'ять років, уважається у Франції народним героєм і в часі тури його вітали та оплескували найбільше. Г. ЛєМонд дістав лише літепле привітання від французького населення.

Помер Гарріман — дорадник чотирьох президентів

Ню Йорк. — Тут помер в суботу, 25-го липня ц.р., на 94-му році життя довголітній активний політики, колишній губернатор стейту Ню Йорк, Еверелл Гарріман.

Е. Гарріман, який ціле своє життя був демократом хоча походив із дуже багатої родини, що добилася великого майна на залізничній промисловості, відограв важливу ролю у відносинах поміж ЗСА і СССР. В часі Другої світової війни він був амбасадором до СССР і як такий провадив ключеві переговори із урядом СССР відносно воєнних операцій. Здобувши великий досвід у дипломатії, Е. Гарріман був довголітнім політичним дорадником чотирьох демократичних президентів ЗСА — Рузвелта, Трумана, Кеннеді і Джансона.

Помимо свого пізнього віку, Е. Гарріман відіграв важливу ролю у добі президента Джана Кеннеді, коли то він на пості заступника секретаря для політичних справ очолював у 1963 році американську делеґацію для переговорів із СССР у справі заборони всіх нуклеарних експериментів, за винятком тих, що переводиться під землею.

Саме через знання совєтської політики Е. Гарріман відіграв важливу ролю у проблемах війни у В'єтнамі, коли він за часів президента Джансона вів переговори з СССР та іншими державами. Він теж був провідником американської делеґації у переговорах для перемир'я у В'єтнамі, які відбулися в 1968 році у Парижі.

Останнім актом його політичного зацікавлення проблемам СССР був у 1982 році дар у висоті 10 мільйонів долярів на фундацію його імені для Російського інституту Колюмбійського університету в Ню Йорку. Як він заявив, причиною такого великого дару є це, що американці останньо мало зацікавлені студіями совєтського питання і це незнання СССР є „дуже небезпечним".

Новий міністер справедливости в Канаді

Оттава (С.Яворський). — Рамон Джан Гнатишин щойно назначений міністер справедливости у федеральному кабінеті уряду Канади, був до 30-го червня ц.р. президентом Королівської таємної ради і провідником урядової партії в парляменті. Оба згадані міністерські пости є першорядного значення, бо вони автоматично дають міністрові членство у внутрішньому уряді, який функціонує під назвою Комітет пріоритетів і плянування.

Р. Гнатишин

Рамон Гнатишин народився в Саскатуні в 1934 році. По професії він адвокат і колишній викладач права в Саскатунському університеті в Саскатуні. З початком 1960-их років він був приватним секретарем і екзекутивним асистентом тодішнього провідника урядової партії в Сенаті. Рамон Гнатишин одружився з Карен Ґердою Андрейсен в 1960 році і є батьком двох синів, Джана Джорджа і Карла Ендру.

Батьки Р. Гнатишина були знаними суспільними і політичними діячами в провінції Саскачеван і в крайовому маштабі. Батько Джан Гнатишин, був сенатором у федеральному парляменті, а мати Гелена ще й досі є дуже активною провідною діячкою в суспільних і жіночих організаціях.

Р. Гнатишин був вперше вибраний послом до парляменту в 1974 році, в окрузі Саскатун Вест. Під час проведеного з ним 27-го червня ц.р. інтерв'ю, він признався, що його батьки мали значний вплив на вибір його політичної кар'єри, і він не буде здивований, якщо його старший син, який цього року почне університетські студії, піде слідами свого діда і батька.

Під час короткого урядування консервативного прем'єра Канади Джо Кларка в 1979-80 роках, Р. Гнатишин був міністром енергетики, а пізніше був лідером **опозиційної партії в парляменті.**

З приходом до влади Браєна Малруні у вересні 1984 року Р.Гнатишин був іменований президентом Королівської таємної ради і провідником урядової партії в парляменті. Він виконував ці функції аж до 30-го червня ц.р., коли він був назначений міністром справедливости.

Це назначення є знаменне з кількох причин. Поперше, це дуже престижевий і важливий міністерський портфель. Його займали колишні лідери ліберальної партії Трудо і Тирнер перед тим, заки вони були вибрані прем'єрами Канади. Р. Гнатишин, як міністер справедливости, буде впроваджувати в життя рекомендації Комісії Дешена, що матиме велике значення не лише для канадських українців, але для всіх східньоевропейських меншин. Для нового міністра справедливости це не лише буде легкою справою вив'язатися зі своїх обов'язків без контроверсії.

Під час інтерв'ю міністер Гнатишин ствердив, що він вповні ознайомлений з почуттями українців і інших східньоевропейських меншин відносно закидів, які Комісія Дешена досліджує. Він зустрічався з представниками цих груп як в своїй виборчій окрузі, так і в своєму бюрі в Оттаві, і переда-

(Закінчення на стор. 3)

ПІКНІК-ФЕСТИН У ГЛЕН СПЕЙ

Глен Спей, Н. Й. — Українська католицька церква св. Володимира влаштовує празник, який відбудеться у неділю, 3-го серпня. О год. 9-ій ранку буде тут відправлена читана Служба Божа, а о год. 10-ій співана. Опісля відбудеться пікнік-фестин на площі „Верховини". **До танців приграватиме оркестра Богдана Гірняка.**

У СВІТІ

В ЖЕНЕВІ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ американсько-совєтські переговори про майбутнє договору САЛТ II. Ініціятором переговорів є Совєтський Союз, який налякався рішення президента Роналда Реґена перестати виконувати умови договору, бо СССР постійно їх порушує. За домовленістю між делеґаціями ЗСА і СССР, пресі не повідомляють про хід переговорів. Представники делеґацій повідомили лише, що американську сторону очолює генерал Ричард Елліс, який в минулому командував стратегічним летунством, а совєтську — генерал Владімір Медвєдєв. Стало відомо, що переговори триватимуть не більше двох тижнів.

АНГЛІКАНСЬКИЙ ПАСТОР Дезмонд Туту і пастор реформістської церкви Аллан Босак відмовилися зустрітися з міністром закордонних справ Великобританії Джеффрі Говом, який відвідав Південно-Африканську Республіку на просьбу Европейської економічної спільноти, щоб сприяти переговорам між урядом ПАР і негритянською опозицією. Коли Дж. Гов вилетів у столицю Замбії Люсаку, інші негритянські лідери, керівники Афиканського крайового конґресу, також відмовилися зустрітися з ним, заявивши, що він приїхав захищати економічні інтереси Великобританії, а не інтереси негритянської більшости в ПАР. Англійський міністер зустрівся і розмовляв з білими промисловцями, противниками апартеїду. Покидаючи Йоганнесбурґ, Гов відмовився відповісти на запитання, як він розцінює ефективність своєї поїздки.

В АМЕРИЦІ

КИТАЙСЬКИЙ УРЯД ВИСЛАВ з країни завідувача кореспондентським пунктом газети „Ню Йорк Таймс" **Джана Бирнса, обвинуваченого в проникнення в райони** Китаю, заборонені для відвідування чужинцями, і в збиранні розвідчих інформацій. Прилетівши в Гонг-Конг, Дж. Бирнс виступив перед журналістами, що зустріли його. „Справжній шпигун ніколи не поводив би себе так, як я, — сказав Бирнс. — Якщо б я дійсно був шпигуном, я не діяв би так відкрито і невміло. Я не шпигун, я журналіст". Речник Державного департаменту Дебора Кевин заявила, що З'єднані Стейти не мають найменшого сумніву щодо професійної сумлінности Бирнса. На запитання про те, чи ЗСА мають намір вжити якісь відплатні заходи, Д. Кевин відповіла, що не існує ніяких плянів переслідування китайських журналістів в Америці.

ПРЕЗИДЕНТ КОРПОРАЦІЇ Локгід Лоренс Кічен признав на переслуханнях у Палаті Репрезентантів, що корпорація загубила 1,460 секретних документів, які відносяться в тій чи іншій мірі до створення літака-винищувача типу Ф-19 „Стелт", невловимого для радарів. Створення цього літака оточено великою таємницею. Про це свідчить хоча б той факт, що коли в минулому місяці Ф-19 розбився при випробуваннях, місце катастрофи було **закрите абсолютно для всіх. Признавши факт зникнення** секретних документів, Л. Кічен однак сказав, що вони не могли потрапити до рук чужинецьких агентів. Про це сказано і в звіті комісії, яка розслідувала втрату документів у корпорації Локгід. На просьбу репортерів прокоментувати переслухання, речник Пентагону відповів, що **військово-повітряні сили провадять своє власне розслідування і до його закінчення коментарів не буде.**

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Tel.: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Реґен проти апартеїду і проти санкцій

У минулому тижні Палата Репрезентантів величезною більшістю голосів прийняла резолюцію, яка закликає Уряд повести супроти Південно-африканського союзу драстичні господарські санкції. У тій резолюції рекомендується новий господарський бойкот, змагання до політичної і економічної міжнародної ізоляції Південної Африки й заборони тамошній летунській компанії приземлювати свої літаки на американських летовищах. Опити різних американських аґенцій і часописів виказують, що американська громада в більшості сприяє концепції сильного економічного й політичного натиску на південно-африканський уряд президента Боти, як найкращий засіб, щоб той уряд скасував тамошній яскравий расовий поділ, званий апартеїдом, і привернув право чорній більшості населення брати участь у виборах та в керівних державних установах. Так само двопартійна конґресова Комісія, яка їздила до Південної Африки під проводом колишнього державного секретаря Сайруса Венса вернулася до Америки оґірчена тамошніми відносинами.

На цю тему президент Роналд Реґен виголосив у вівторок, 22-го липня ц.р., промову, в якій гостро і різко заявився проти системи расової дискримінації у Південній Африці, але водночас він потвердив своє давнє становище проти застосування супроти Південної Африки економічних санкцій. Головний арґумент Реґена — це конечність дальших дипломатичних переговорів з урядом президента Боти, але також з лідерами чорної опозиційної більшости, щоби довести до спільної конференції усіх заінтересованих сторін, які засіли б за „круглий стіл" і виготовили нову конституцію країни з новою системою правління. Він прирівняв Південну Африку з зеброю: коли вирізати в неї чорну або білу смугу — то зебра гине. Водночас Реґен покликався на деякий поступ у реформах: залеґалізовано там уже чорні робітничі спілки, надано шістьом мільйонам чорних право громадянства, скасовано різні обмеження щодо чорно-білих, расово мішаних подруж. Цікавою була подробиця, яку навів Реґен, що зі сусідніх чорних країн напливають до Південної Африки чорні без уваги на панівну у тій країні систему правління, без уваги на „морально поганий і політично невибагливий" апартеїд. Реґен твердив, що економічні санкції не доведуть до скасування апартеїду, а до зросту нагальних дій з обох сторін: терористичних актів збоку чорних та кривавих репресій уряду. Реґен закликав виразно до скасування в Південній Африці винятково стану, до звільнення з в'язниці лідера забороненої чорної керівної організації Нелсона Манделя та всіх політичних в'язнів. Реґен мотивував своє становище арґументом, що економічні санкції і бойкот не вдарять по білому заможнішому населенню Південної Африки, а по мільйонах чорних, які втратять працю у варстатах, які будуть примушені закритись. Зрештою, уже тепер тамошня економічна ситуація погіршилась, бо багато европейських і американських корпорацій зліквідували там свої станиці.

Очевидно, що поміркуване становище президента Реґена не задоволило чорних екстремістів і викликало серед них гостру реакцію. Зате керівна державна машина в Південній Африці прийняла його стійке становище не мішатися у внутрішні справи країни з великим признанням. Але Реґен має той поважний атут за собою, що він не діє сам, а в тісному порозумінні з европейськими союзниками. Він висловив признання державному секретареві Джорджові Шулцові за його контакт в цій справі з усіма причетними до цієї проблеми західніми країнами, як теж висловив вдоволення, що до південної Африки полетить в найближчих днях британський міністер закордонних справ сер Гов. Реґенові треба признати рацію, коли він твердить, що ніхто ззовні не має права диктувати ніякій суверенній країні, який там має бути лад. Він мав теж повну рацію коли вказав, що географічне положення Південної Африки таке, що з її портів користають сусідні і навіть далекі африканські країни. Та найголовніше: що Совєтському Союзові залежить на щораз гіршому, а не кращому становищі в Південній Африці.

Михайло Кучер

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ І НАЦІЇ

Сталінський воєнний комунізм знищив суспільні кляси, але не впорався з націями. Ленінізм під тиском обставин був примушений зробити союз з московським націоналізмом з метою спасти червону імперію.

При аналізі національного питання в СССР на першому місці опиняється „русский народ". Проти нього стоїть решта націй. „Русским" — москалям припала „почесна" роля імперського народу. Одначе доля не охоронила москалів від занепаду. Москалі демографічно занепадають, старіють, без огляду на своє велике політичне значення. Московський націоналізм опинився на розпутті, бачить загрозу своєї імперської позиції. Тому союз ленінізму з націоналізмом не такий міцний, як здається. Він більше не дає ґарантії панування росіянам над рештою націй Совєтського Союзу.

Усі неросійські нації СССР об'єднує ненависть до москалів. Ця ненависть найбільш аґресивний елемент, який ще цілком не виявився із-за втоми народів. В Україні влада без труду ліквідує дисидентів. Таке саме становище спостерігається в балтійських країнах. Жиди в СССР не ставлять собі національних завдань і хочуть виїхати. Спротив обмосковленню найбільш помітний у тюркських республіках. Рух спротиву в Західній Україні натрапляє на великі перешкоди з боку режиму. Одначе немає сумніву, що коли режим послабне — всі неросійські народи негайно відділяться.

Совєтська влада має багато клопотів, одначе національне питання найбільш небезпечне для існування режиму і загрожує загибілю, якщо не комунізмові, то в кожному разі цілості Совєтськото Союзу.

Щоб того уникнути введено не справжній федералізм і примусову русифікацію з депортацією малих народів. А велика кількість українців у таборах навіть лякає таборову адміністрацію, в якій не бракує українців.

Нації продовжують існувати хоч влада має плян зміни внутрішніх кордонів СССР. Нові кордони не беруть до уваги національні поділи, а майбутні „економічні райони". Такі „економічні райони" національних республік мають бути приєднані до території із московським населенням. Цей проєкт досі не зреалізовано із-за страху перед національним почуттям даної республіки.

Релігійне відродження пов'язане з національним. Не дивлячись на жорстокі переслідування, релігійне почуття живе зокрема за рахунок в московських областях незадоволенням патріяршою Церквою.

Серед неросійських народів релігійне і національне почуття майже нероздільні, бо там релігійні переслідування об'єднані з національними. Національні і релігійні проблеми для режиму найбільш тяжкі до вирішення.

Большевики дуже обманули робітників. Спочатку робітничу клясу піднесено на месіянську висоту. Вона — „кляса гегемон". Професійні союзи опинились під доменою КҐБ. Робітнича кляса почала проявляти себе тільки на першотравневих святах і в газетних заголовках. Одначе робітники не перестали боротись з режимом „прогулами" — неприсутністю в праці, італійськими страйками, дрібним саботажем — нищенням машин і злодійством.

Небажання селянина працювати наймитом у колгоспі показало безсилість ідеологічної контролі і терору. На саботаж селянства режим відповів знищенням села. Колгоспників почали переселювати у великі мешканеві бльоки. Цей плян покищо цілком не зреалізовано, але від нього партія не відмовилася.

У СССР існує так званий колгоспний ринок, а це не щоінше як офіційна вимушена життям згода на вільний „чорний ринок". Він існує вже 25 років. А колгоспи зокрема національних республік такими є тільки на папері. Практично це, ніби колективні господарства.

Практично поруч з совєтською офіційно існує справжня реальна „не економіка" з дійсними цінами, які диктує життя, а не безособовий абстрактний плян.

В обігу є також золото і воно дуже цініться як і доляри. Економіка „чорного ринку" живе поза законом і не підлягає контролі тому, що помагає існувати системі.

Не можна тут поминути ролі інтеліґенції з історичної точки погляду. З одного боку інтеліґенція працює над творенням держави, а з другого боронить суспільство перед надмірним зазіханням держави.

Дореволюційну інтеліґенцію большевики знищили, а майже вся совєтська інтеліґенція згинула в сталінських таборах. За Сталіна інтеліґенція формувала „душі", себто виховувала вірних слуг партії. Це були „інженери людських душ".

(Закінчення на стор. 4)

Юрій Р. Рибак

ІНЖЕНЕРИ ПРЕДМЕТОМ УВАГИ

Підприємство та оркестра мають багато спільного. Візьмімо для прикладу хоча б лише те, що їхній остаточний продукт — це вислід праці і відданости групи людей під одним проводом. І так як в оркестрі — залежно від роду твору, який виконує — потрібно різні інструменти, так і підприємство для здійснення продукту чи услуги потребує точно означених ресурсів. Аби музичний твір звучав так, як цього композитор бажав би, мусять усі інструменти брати участь, бо брак їх або некваліфікованість негайно схоплює чутливе вухо. А підприємство мусить пристосуватись до визначеної організаційної системи і підбору фахівців. У оркестрі вибиваються солісти. Теж у підприємстві тон і напрям праці надають одиниці особливих здібностей. Словом, попри комп'юторизацію та автоматизацію, таки людина вирішує, бо властиво вона не є невільником машини, а навпаки машина є послушним слугою її розуму і волі.

На думку деяких спостерігачів, американський світ корпорацій вважає, що лише ЗСА є колискою технологічного народження і висока технічна творчість не має виклику. Так було колись. Нині правда заглядає у вічі і американці, хочуть, чи не хочуть мусять погодитися з тим, що технологічні винаходи можуть побачити світ теж поза кордонами їхньої країни. У зв'язку з тим зустрічаємось з важним і трагічним поглядом тих американців, які вважають, що інші країни так поступили вперед у технічній ділянці, що прямо виключили американців... Очевидно, що така думка є надто песимістична і можна б над нею дискутувати, а у висновку вказати на це, що покращання американської позиції у великій мірі таки залежить від інженерської професії, яка у нинішній ґльобальній ринковій ситуації мусить не лише збільшити своє наставлення та продуктивність, але і побільшити ряди самих американських інженерів.

Коли переглядати сторінки статистики вишколу, то можна довідатись, що у ділянці доросту інженерії — ЗСА не є першуном. Коло 7 відсотків усіх ґрадуантів коледжів — це інженери. Хтось міг би сказати, що нормальне явище подиктоване вимогами існуючих економічних потреб. Добре, а як це вияснити, що в Японії та Німеччині число випуску високошкільних інженерів — у шість разів більше, ніж у ЗСА?... Але сама ж різниця відсотків ще не відзеркалює повности проблеми, тому підімо один крок вперед і спитаймо як багато з тих інженерів у дальшому житті залишаться при своїй професії? У Японії майже всі ґрадуанти інженерії працюють у своїй ділянці, а у ЗСА протягом п'яти років відходить від цієї професії 40 відсотків!

У чому ж причина „невірности" своїй професії? Мабуть, у тому, що багато кваліфікованих інженерів перекидаються у ділянку адміністрації чи продажу. покращання бо матеріяльного характеру стає магнетом. Колишні інженери теж стають правниками або переходять у медичний світ. Виглядає, що в інших ділянках нашого модерного життя допоміжним стає основне знання техніки.

Нині американський інженерський світ виказує поважний недостаток у спроможності виконання праці, головно, коли глядіти на цю проблему крізь окуляри світового маштабу. У зв'язку з тим один американський підприємець, коли його спитали, як орґанізував би нове підприємство з технологічним продуктом, відповів так: „Спершу саму ідею я розвинув би у ЗСА, інженерські праці виконав би у Японії, продукцію передав би Південній Кореї а продавав би по цілому широкому світі".

Цікавий феномен спостережено у ЗСА а саме, що незалежно від загальної недостачі інженерів тисячі з них пішли у безробіття, коли електронічну та комп'юторську індустрію у 1985 році зустріла депресія. І тут нічого нового, бо надалі панівною індустрійною політикою втримання підприємства є звільнення інженерів та інших, щоб тим робом пристосуватись до химер економічного циклу підйому та спаду... Знавці вважають, що забезпечення праці американською індустрією мусить бути основним питанням і перейти у дійсність головно для технологічних фірм у відношенні до інженерів на ключових позиціях та талановитих техніків.

Самі інженери, які залишають у фірмах частину свого „я", не повинні почуватися лиш числом, що зміняється, а стійкою частиною цілости, що живе життям фірми і ділиться з нею успіхами і невдачами.

З другого боку, коли фірма посилає працівника до школи і старається виховати собі більш кваліфіковану одиницю праці, то робить це з пляном, бо бажає забезпечити для себе сталого фахівця. У тому є теж своєрідна філософія, бо, мовляв, як фізична руханка потрібна для втримання гнучкости м'язів, так само постійний додатковий умовний вишкіл дає людині змогу побільшувати свій розумовий кругозір.

З цього єдиний хіба висновок: ці особи, в яких є здібності і охота, та „інженерська жилка" повинні посвятитися цій ділянці, бо нині настав такий час, що на ринку праці... пошукують за інженерами.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Оксана Бризгун-Соколик

„Реквієм" — платівка Л. Мельника

Недавно в Торонто появилася нова платівка молодого канадського композитора Любомира Мельника п.н. „Реквієм" — в пам'ять сімох мільйонів жертв штучного голоду в Україні в роках 1932 - 33. Платівка в обгортці темнозеленого кольору, в центрі обгортки Розп'яття Ісуса Христа і назва „Концерт - Реквієм". Виконавцями твору на платівці є сам композитор Любомир Мельник та скрипаль Марко Сабат, талановитий студент С. Старика на музичному факультеті Торонтонського університету.

Композитор Л. Мельник є вже відомий в Канаді і Европі. Він є знаний із свого власного оригінального стилю, т. зв. безперервної музики. Це наче постійно змінні арпеджа на піяні, поміж якими чути мелодію, або піяно дає тло для мелодії, яку виконує інструмент, або голос. У реквієм мелодію виконує скрипка. Твір триває 21 хвилину.

Часто чуємо зауваження, що сучасну музику тяжко слухати, тяжко розуміти. Однак музика Мельника — зовсім інша. Хоч він і не компонує мелодій, які легко запам'ятати, і хоч він не компонує в традиційних стилях, ані навіть у стилях подібних сучасникам, його музика має щось магічного, вона наче гіпнотизує того, що вслухується в неї.

Так і „Реквієм" не є винятком. Вслухаючися в нього, можна відчути і біль і трагедію наших сестер та братів, які в 1930-их роках загинули страшною смертю від штучного голоду. Лірична мелодія твору передає слухачеві настрій безмежного жалю та суму, кульмінаційна точка твору — глибоко драматична. Слухаючи цей твір не відчувається неймовірний жах чи безсердечне звірство такого знущання людини над людиною. Радше відчувається глибокий філософічно-молитовний сум до невинних жертв голоду.

Обидва виконавці на платівці — композитор Любомир Мельник і скрипаль Марко Сабат — дуже добрі. Твір для пересічного слухача може трохи задовгий.

Прем'єра цього твору відбулася в часі концерту в „День Спадщини" — так зв. „Геритедж дей", що відбувся в 1985 році на Онтеріо Плейс. Тисячі слухачів прийняло цей твір у виконанні тих же виконавців щиро, тепло та з виконавцями усім серцем переживало твір.

Платівку видала фірма „Бандура рекордс". На задній сторінці обгортки є стаття — історичні дані про голод в Україні, також уривки з книжок про голод, як, наприклад, Мирона Долота, чи переклад уривка поеми „Хрест" Миколи Руденка.

Платівка добре виконана і естетично оформлена.

Критики Канади і Европи висловлюються про музику Мельника не тільки прихильно, але й з подивом, що хоч вона сучасна, хоч інша, хоч нова, а має в собі первень краси, цієї підставової риси мистецтва. Наприклад, Джеф Ґрін в газеті „Оттава Джорнал" писав: „...його музика як сонняшний промінь на струмочку — ніби незмінний, а вічно інший..." В Упсаля, в Швеції критик писав: „...Його концерт був не тільки цікавий, а зробив найбільше враження зі всіх концертів, які я останньо чув..." Тед Бонд у Кінґстоні написав: „...Вона має моменти магічної краси..."

Любомир Мельник не тільки творить нові композиції, що здобувають позитивну критику. Не тільки знаходить українські теми. Він їх відчуває, переживає і хоче їх такими, повними душі, передати своїм слухачам.

Нотатки про найновішу книжку І. Качуровського

Ця книжка із серії підручників УВУ є складовою частиною триптиху, до якого входять уже звітовані в „Свободі" „Фоніка" та „Строфіка".

Вірш, як елемент ритмічної мови в літературному творі, був осередком зацікавлення певного кола людей уже тисячу літ до Христа.

Вивчаючи в гімназії старогрецьку мову, нам пригадується хіба лише гексаметер з Гомерової „Іліяди" й „Одисеї".

Ігор Качуровський у своїй книжці знайомить нас з метроструктурою античної поезії і наводить 30 родів версифікації, подаючи версифікацію кожного з отих родів, при чому ілюструє прикладами на творах наших поетів. Наприклад, натрапляючи на фраґмент вірша Марти Тарнавської, ми довідалися, що це гіперкаталектичний вірш.

„Молитовних висот
піднебесні божниці
застеляє снігів
недоторканий килим..."

Взагалі в книжці є багато цікавого. З неї довідуємося про технічну сторінку „Магабгарати", „Рамаяни", „Драммапади", „Пісні про Роляна", „Божественної Комедії", „Нібелюнґів", писання св. Авґустина, Францішка з Асізі та ін.

На кожний спосіб Ігор Качуровський своїм триптихом („Строфікою", „Фонікою" і „Нарисом компаративної метрики") заповнив прогалину, яка дотепер існувала в українському віршознавстві.

Книжка, на нашу, думку, повинна прикрасити домашні книгозбірні не лише книголюбів, але теж багатьох культурних людей.

Яр. К-ий

****

Лариса М. Л. Онишкевич

ЧЕРВНЕВИЙ З'ЇЗД ПИСЬМЕННИКІВ УКРАЇНИ

****

I.

Дев'ятий з'їзд письменників України може давати певні познаки, що до справ української літератури можна підходити відповідально. Певні події, очевидно, дали свого роду ґрунт, чи точку опертя для цього. В першу чергу це недавній, 27-ий з'їзд Комуністичної партії, це заклики МК. Горбачова до відкритої критики, і — таки, мабуть, і нещастя у Чорнобилі.

Український з'їзд відбувався напередодні загального з'їзду всіх письменників СССР. Коли з'їзд письменників Росії відбувся ще в грудні, він не був надзвичайно переломовим, тільки дещо надійним. Червневі з'їзди письменників інших республік (крім Української також і Молдавської і Грузинської спілок, наприклад) набирали певного розмаху, моментуму та й — певної надії, що їхні рішення можуть дістати попертя від загального форуму. Вони також можуть таким чином дістати й більше видности, або й — забуття, рискуючи також можливістю гострої критики.

З'їзд у Києві

Делеґатами на з'їзд був кожний другий письменник. Себто, на 1,095 членів, вибранок 550 делеґатів, з яких 503 були присутні. З цього числа тільки 124 непартійні, 54 жінки та два академіки. 438 українців, 69 росіян, 35 жидів, вісім інших національностей з України. Коли В. Щербицький, секретар КП України, мав одну зі вступних промов на з'їзді, він звернув увагу на те, що пересічний вік членів правління є 48 років, та що немає там жінок, навіть у секретаріяті.

Слово Олеся Гончара

З'їзд відкрив Олесь Гончар надаючи посмак тону та тем: вимоги часу, а з тим дещо про якість літературного продукту, його стиль та про нашу спадщину. Літературне слово він пов'язав із честю та совістю. Скритикував лицемірні похвали на „лірично-романтичний струмінь" у стилі, та звернув увагу на сучасність. „Дні наші суворі. Ніхто не зрозумів би нас, якби ми, письменники свого народу, стали вдавати, що трагедія Чорнобиля не позначилася на всьому нашому світовідчуванні. Якісь цінності впали в очах, інші, навпаки, піднеслись понад усе". Від цього Гончар перейшов до своєї давнішої теми — збереження спадщини, та він поширив її до теми більшого числа заінтересованих: „Дедалі частіше чуємо в суспільстві велике й мудре слово: берегти". Ступаючи надто делікатно він почав від збереження культурної спадщини, природи, „морального укладу" великих і малих народів, північних і південних рік, лісів, повітря, краси трав і — мови кожного народу.

І тоді більше відкрито він сказав, що „серед питань, яких торкатиметься з'їзд, очевидно, буде й таке: наше мовне середовище". Від дефензивної позиції, що українська мова досягла найвищого розвитку в умовах соціялізму, він дійшов до твердження, що „Як і кожна мова, мова годиться і для школи, і для студентської аудиторії, годиться будня, так і для свята". Після такої дивної, для письменника 50-мільйонового народу, позиції — він остаточно вказав кого атакує: тих, хто зневажає мову свого народу, тих, що вважає її „неперспективною".

Промова В. Щербицького

Якщо навіть ці висловлені думки Гончара дали певний тон для з'їзду, то промова Володимира Щербицького, члена Політбюра і першого секретаря КП України — дала рамки для дальшої дискусії. Він почав від поклонів великому російському народові, згадав Леніна, Луначарського, Горького й Горбачова, похвалив деякі успіхи (нові будинки, клюби, 400 першовидань), і підхопив головні думки Гончара. Немов сам літературний критик, він звернув увагу на спад числа якісних видань, і що, крім письменників, вина тут некомпетентних редакторів і критик. І він тут почав відкриту критику осіб на відповідальних постах у відношенні до літератури й видань. Щербицький теж прибрав досить патронізуючий тон, менше звертаючи на суть справи, а більше на темперамент і поведінку критикованого письменника. Далі він скритикував голову міністерства культури, що той не співпрацював із СПУ.

Головна промова Павла Загребельного

У своїй майже три і півгодинній промові Загребельний продовжував параметри й тематику заторкнену попередниками, додаючи й поширюючи її: якість творів, охорона культурної спадщини та гідности. Почав він від перерахування світового вкладу таких українців як Шевченко, Сковорода, Хмельницький, та Кибальчич і Кондратюк (його деякий час промовчувано, а світ подивляв його вклад у плянуванні полетів у простори, з чого відомий і Кибальчич). Вирахував він і здобутки у продукції вугілля і буряків, аж до першого в Европі компютора та найбільшого у світі літака „Руслан". Із усіх українських промовців він єдиний, що навіть кілька разів вжив слово Україна. Згадав він про „російсько-українсько-білоруську" спільну традицію від „Слова о полку Ігоревім", і це що колись у нашій літературі появлялись деякі провісники, яким був і Вишенський, що у публіцистиці випередив російського ченця Аввакума.

Перераховував він пізніше у яких ділянках українські письменники є позаду російських, як от у публіцистиці. Ті зуміли врятувати від затоплення російські низовини, зміни річок — коли Дніпро „псують", міста перебудовані, плодюча земля йде під фабрики та штучні моря. Звернув він увагу, що мало сказано про це, що Україна втратила 7 мільйонів людей у боротьбі з фашизмом, а про інші втрати, як знищених 200 сіл — не пишеться. Публіцистика має реаґувати на зло — промовчування діл чи осіб, явищ, або відредаговування історії — це боязливість публіцистів, авторів чи редакторів. Він повторив слова В. Овечкіна, що коли люди бояться правди то там нема комунізму.

Продовження буде.

МАЄМО НА СКЛАДІ КНИЖКУ

Василя Пачовського

ЗІБРАНІ ТВОРИ

Том I. — Поезії

Том II. — Золоті Ворота

Видання Об'єднання Українських Письменників „Слово", 1984 і 1984 року, стор. 743 і 419. Тверда обгортка, на доброму папері. Ціна І. тому 35.00 дол. з пересилкою, ії. тому 25.00 дол. з пересилкою, оба томи за 55.00 дол.

Покупців Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку.

Замовляти в

Svoboda Book Store

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

ЛІДЕР РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ більшости в Сенаті Роберт Дол закликав президента Роналда Регена терміново післати в Південно-Африканську Республіку одного або кількох представників, які б зустрілися там з представниками всіх сторін, що беруть участь в конфлікті, і розповіли потім у Сенаті про свою поїздку. „Це допомогло б нам прийняти відповідну резолюцію", — сказав Р. Дол, додавши, що резолюція про санкції, прийнята Палатою Репрезентантів, є не що інше, як куля, випущена навгадь: така куля в когось попаде, але наперед не можна сказати, в кого. Ліберали в Сенаті настоюють, щоб голосування в **справі санкцій проти ПАР відбулося якомога скоріше.** Сенатори, які підтримують Білий Дім, переконані, що спішити нема потреби.

НІКАРАҐУАНСЬКА УРЯДОВА радіостанція Сандіно повідомила, що на партизанській міні вибухло вантажне авто з вояками. Загинуло сім військовослужбовців. Інцидент стався в департаменті Гінотеґа, 105 миль на північ від нікараґуанської столиці.

ГАЗЕТА „ПРАВДА" повідомила про усунення з посади ректора Московського інституту міжнародних відносин Ніколая Лєбєдєва, який займав цей пост 12 років. Очікують також звільнення керівника іншої вищої школи, яка підготовляє дипломатів — Дипломатичної академії. Звільнення наступило після виступу першого секретаря Московського міського комітету КПСС Боріса Єльцина, який заявив, що дипломатичні навчальні заклади перебувають в критичному становищі. Б. Єльцин мав на увазі, що там панує протекціонізм і родинні зв'язки. 70 відсотків тих, що вчаться в Московському інституті міжнародних відносин, є дітьми високопоставлених партійних працівників, а батьки 40 викладачів інституту займають урядові посади. Серед цих викладачів є і син голови президії Верховної Ради СССР Анатолій Ґромико.

РЕЧНИК УРЯДУ Західньої Німеччини Фрідгельм Ост повідомив, що східньонімецький шпигун Гансйорґ Татен, якого засудили на три роки тюремного ув'язнення, обміняний на двох західніх агентів, заарештованих у Східній Німеччині.

НАЙБІЛЬША У ПАЛЕСТИНСЬКІЙ Визвольній Організації група „Фатах" звернулася до арабських країн з просьбою обговорити зустріч прем'єр-міністра Ізраїля Шімона Переза і короля Марокко Гассана II. У зверненні сказано, що рішення монарха Марокко прийняти прем'єр-міністра Ізраїля наносить удар по солідарности арабів і суперечить всім резолюціям, прийнятим на зустрічах лідерів урядів арабських країн. В цих резолюціях завжди осуджувався Ізраїль, а ПВО називалася єдиною організацією, яка представляє палестинців.

РЕДАКТОР ОПОЗИЦІЙНОЇ газети Панами „Пренса" Роберто Айземан звернувся до американського Уряду з **просьбою надати йому політичний притулок,** мотивуючи її „змовою панамського уряду проти його життя". Р. **Айземан, який відвідував семінар журналістики у Гарвардському університеті,** написав ряд статтей, які викривають командуючого збройними силами Панами генерала Норієгу. Як твердить панамський журналіст, Норієга займався контрабандою наркотиків, брав хабарі і продавав кубинській розвідці секретні інформації. Айземан твердить, що уряд Панами назвав його, Айземана, „зрадником нації" і засудив до смертної кари.

ДЕПАРТМЕНТ РОЗВАГ МІСТА ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

ТА

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬНИЙ КОМІТЕТ

УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ МЕТРОПОЛІТАЛЬНОЇ ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

запрошують всіх на

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ

МУЗИКИ СПІВУ Й ТАНЦЮ

„ГОМІН УКРАЇНИ"

ЯКИЙ ВІДБУДЕТЬСЯ

Robin Hood Dell East

RIDGE AVE. at 33rd and Dauphin Streets

in Philadelphia's Fairmount Park

ФЕСТИВАЛЬ ПРИСВЯЧЕНО ПОТЕРПІЛИМ ВІД ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ КАТАСТРОФИ ТА ВСЬОМУ НАРОДОВІ УКРАЇНИ.

У програмі беруть участь:

УКРАЇНСЬКИЙ ХОР „ДУМКА" - дириґент Семен Комірний

ЕВГЕНІЯ ТУРЯНСЬКА-РОМЕО, Сопрано, Соліст

Тетяна Поташко, акомпаніямент

УКРАЇНСЬКИЙ ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ „ВОЛОШКИ"

Мистецький керівник, Андрей Пап.

ВСТУП НА КОНЦЕРТ 1-го СЕРПНЯ Ц.Р. БЕЗКОШТОВНИЙ.

ВІЛЬНІ КВИТКИ ВСТУПУ до набуття в українських парафіях і організаціях.

Задемонструймо нашу національну зрілість перед собою і чужими ЧИСЛЕННОЮ участю У ЮВІЛЕЙНОМУ ФЕСТИВАЛІ — на пошану української культури.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ООН Гавіє Перез де Куеяр переніс операцію серця в нюйоркській лікарні Мавнт **Сайнай. Його секретар Франсуа Джуліяні заявив, що Г. де** Куеяр деякий час не буде виконувати своїх обов'язків, які передані генеральному директорові ООН Жанові Ріперові. У зв'язку з хворобою і операцією де Куеяр відклав свою візиту в Африку, де він мав намір взяти участь в нараді Організації африканської єдности.

ФАРМЕРИ ПІВДЕННОСХІДНИХ стейтів країни дістали з Айови та інших стейтів середнього заходу кілька тисяч **тонн сіна для худоби. Із-за посухи в Джорджії, Вірджінії,** Південній Каролайні вигоріла трава на площі в кілька тисяч акрів. І хоч минулого тижня, в середу і четвер, у південносхідніх стейтах випали дощі, вони не могли врятувати становища: втрати фармерів, спричинені півторамісячною посухою, принесли шкоду приблизно на більйон долярів.

Авґсбурґ — Сомме Касерне — Ляйпгайм

ЗУСТРІЧ УСІХ МЕШКАНЦІВ

20-21 вересня 1986 року

на Союзівці, Кергонксон, Н. Й.

ПРОГРАМА:

1. Виставка „Таборова Україна"
2. Мистецька виставка
3. Спільна Вечеря — Забава
4. Мистецькі виступи
5. Ділові наради і постанови

Зголошуватись:

Письмово: Augsburg
98 — 2nd Avenue, New York, N.Y., 10003

Телефонічно: M. Shmigel — 718-657-7995
або M. Yuzeniw — 212-673-9801

Приміщення: Союзівка: 914-626-5641

За Комітет Зустрічі:

М. Шміґель *(Управа Табору)* — **Олександра Савин-Юзенів** *(Гімназія)*

Голова...

(Закінчення зі стор. 1)

головами всіх українських організацій Бразилії, що належать до системи ІСНО, П. Дорожинський відбув ще окремі зустрічі з поодинокими чільними особами українського життя Бразилії, зокрема ХОС, Українсько-Бразилійського Клюбу, Жіночої й Молодечої Організацій, Української Суботньої Школи, фольклорної групи, хорового мистецтва, комісій допомоги й стипендій та шкільництва, діяльність яких провадиться в рамках ХОС. Між провідними особами, з якими голова СКР ІСНО відбув окремі зустрічі, були: почесний голова ХОС Ілярій Безручко, інж. Олександер Чечко, проф. Степан Плахтин, проф. Чмир, полк. Роман Орищин, інж. Петро Єдин; з представницями жіночого руху; проф. Ольгою Горачук, проф. Оксаною Борушенко, проф. Надією Левчук — Киричук, інж. Ангелиною Добрянською-Чечко, Євгенією Вовкуловською-Мазепою, Тетяною Бащин, з представниками молодечого сектора: Ярославом Волощуком, Іваном Кіндрою, Корнелієм Шмуликом, Орестом Костином, Теодором Мартинюком, Сергієм Мацюрою та іншими.

В другій половині місяця липня П. Дорожинський виїхав з Бразилії у відвідини українських поселень в Аргентині.

У ДРУГУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
мого Найдорожчого і Незабутнього
МУЖА

бл. п. д-ра

ІЛЛІ АНДРУСЯКА

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в катедрі св. Покрови в Савтфілд, Миш., у неділю, 10-го серпня 1986 р., о год. 9-ій ранку;
в Церкві-Пам'ятнику св. Андрія у Бавнд Бруку, Н. Дж. у неділю, 10-го серпня 1986 р., о год. 9:30 ранку;
в церкві Успення Пресвятої Богородиці у Люрді та в Українській Православній Церкві у Бразилії.

До участи і про молитви за душу Покійного просить
дружина МАРІЯ

У ДВАНАДЦЯТІ СМУТНІ РОКОВИНИ СМЕРТИ
Дорогого мого МУЖА

св. п.

Зосима Івановича ДОНЧУКА

буде відправлена

П А Н А Х И Д А

у суботу, 2-го серпня 1986 р. о год. 10-ій ранку
над могилою
ПОКІЙНОГО
на українському православному цвинтарі
св. Андрія у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Прохання до Друзів, прихильників творчости Письменника помолитися за Його Душу.

ЛАРИСА ДОНЧУК

Філядельфія, Па.

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

повідомляє:

на ПАТРІЯРШИЙ ФОНД зложили

V — 86

200.00 дол. Анастазія Цвях — на Український Католицький Університет в Римі;
по 100.00 дол. Марія Подольська, д-р Роман Осінчук, д-р Александер Стрільбицький, Василь і Анна Найдан (в пам'ять покійного Батька бл. п. Миколи Яремка), Українсько-Американське Товариство, Ст. Петербурґ, ФЛА, д-р Роман і Лідія Смик (замість квітів на могилу бл. п. Квітки Стецюк), Осип Бережницький) на розбудову Українського Католицького Університету, Св. Климента в Римі), Оксана Городецька (у пам'ять тата бл. п. Іллі Городецького);
50.00 дол. Марія Білозор;
по 25.00 дол. Михайло і Анна Куриляк (замість квітів на могилу покійного Батька П-ні Анни Найдан) бл. п. Миколи Яремка, інж. Роман і Тетяна Левицькі (замість квітів на могилу бл. п. Михайла Дуциловича — Кіндрата), Іван і Ольга Островські, Марґарет С. Мічелл, інж. Станислав Берегулька, д-р Василь Лев, (у пам'ять бл.п Миколи Апексевича);
20.00 дол. Олена Куса (у пам'ять мами бл. п. Розалії Івашко);
15.00 дол. Наталія Карплюк (для оо. Студитів в Римі — замість квітів на могилу бл.п. інж. Василя Кострубяка);
10.00 дол. Люба Мосевич;
5.00 дол. Люба Брикович

На радіопрограму „Голос Української Діяспори" зложили:
50.00 дол. Володимир і Анна Мелько,
35.00 дол. д-р Володимир і Віра Кліш;
30.00 дол. Юрій і Антонина Анюк;
по 25.00 дол. П-во С. Ковалишин (в пам'ять покійного Батька П-ні Анни Найдан), бл. п. Миколи Яремка, Дмитро Шумило;

Пожертви на Патріярший Фонд в Ню Гейвен, Конн. — зібрала і переслала Павлина Лодинська, зложили:

по 100.00 дол. Таня Береза-Сенеґа (в пам'ять мужа бл. п. Йосифа Сенеґи), Ярослав Палюга;
25.00 дол. д-р Михайло і Марія Снігурович;
20.00 дол. Теодор Р. Романюк;
12.00 дол. Марія Марків;
10.00 дол. Софія Бродич;

Збірка замість квітів на могилу бл.п. мґр-а Іллі Городецького в Сиракюзах, Н. И. — зібрав і переслав д-р Святослав Клюфас, зложили:
150.00 дол. АРКА — Торонто (мґр Володимир Кліш і Маріян Стецько),
по 25.00 дол. д-р Микола і мґр Мотря Богатюк, інж. Володимир і Марія Бутенко, Марія Городецька, д-р Святослав і д-р Галина Клюфас, Марія Тимяк, д-р Р. Тимяк — Лончина;
по 20.00 дол. д-р Олександер і Ярослава Ґудзяк, відділ Укр. Патріяршого Т-ва в Сиракюзах;
по 10.00 дол. д-р Ілярійон і Анна Домбчевський, мґр Микола Дупляк, Онуфрій Ґрипа, д-р Іван Гвозда, Іван Горбатий, Павло Карпишин, Ілько Мигдаль, мґр Михайло Середович, інж. Мирон і Юлія Сидорович, Василь Фенцор;

Збірка — Великодний Дар — на Патріярший Фонд від 56-го Відділу ООЧСУ в Керґонксоні, Н. Й., переслав Степан Яць, зложили:
20.00 дол. Осип Гуменний;
по 10.00 дол. Ярослав Харчишин, Микола Палюх, Теодор Васюта, Микола Василик, Осип Безкоровайний, Володимир Тутка, Петро Балабан, Павло Лонкевич,
по 5.00 дол. Іван Пригода, Іван Хемій, Іван Борис, Іван Кульчицький, Василь Кучерявий, Василь Матійчук, Василь Іваночко, Григорій Мокляк;

Збірка на Патріярший Фонд в Лорейн, ОГ — зібрав і переслав Олександер Крайчик, зложили:

30.00 дол. д-р Юліян Сілецький;
по 25.00 дол. Степан Ганчарик, Олександер Крайчик,
по 20.00 дол. Осип Дрогомирецький, Віктор Купіняк, Степан Маланчук, Евген Пащин;
по 10.00 дол. Володимир Безґацький, Володимир Біляк, Григорій Дирів, Петро Івасишин, Борис Калющик, Володимир Кульчицький, Марія Купчинська, Дмитро Курляка, Омелян Лесюк, Євген Пакуш, Володимир Сілецький, Степан Шуя;
по 5.00 дол. Микола Андрійович, Ірина Болюх, Микола Бучинський, Іван Лівчанин, Микола Теребецький, Петро Ратич, Ярослав Хаванський,

---

Датки на Патріярший Фонд в Дітройті, МІ. — зібрав Анатоль Ромах. У пам'ять бл. п. д-ра Миколи Гнатчука зложили:

100.00 дол. Іван і Маруся Бек,
50.00 дол. А. Василишин;
40.00 дол. Любомир і Христя Липецький,
25.00 дол. Тарас Когут,
по 20.00 дол. Ірина Грушкевич, Степан і Евдокія Климишин, П. Луківський, А. Хомин;
по 10.00 дол. Данило Березовський, Петро і Віра Гнатюк, Володимир і Ольга Захарій, Степан і Марія Лісовський, Орися і Наталка Лончина, Мирослав Прийма, Лев і Стефа Пришляк, Степан і Марія Зубаль, Роман і Галя Татаровський, Іванка Кучер;

дальше зложили:
50.00 дол. Василь Захарійчук,
25.00 дол. Зенон Брездень;
10.00 дол. Володимир і Ольга Гриньків (в пам'ять бл. п Нижанковського.

Товариство Свята Софія — Комісія Патріяршого Фонду — складає щиру подяку усім вельмишановним жертводавцям і збірщикам.

Всі датки на Патріярший Фонд Товариства Свята Софія можна відтягати від податку: IRS No. 23-74380645. Всі чеки просимо виписувати на:

St. Sophia Religious Association — Patriarchal Fund

та пересилати на адресу:

7911 Whitewood Rd. • Philadelphia, Pa. 19117

Вступайте в члени УНС

Новий...

(Закінчення зі стор. 1)

вав їхні зауваження тодішньому міністрові справедливости Джанові Крозбі і прем'єрові Малруні. З огляду на так звану кабінетну солідарність, міністер Гнатишин не міг ширше коментувати про працю Комісії Дешена, хоч можна було відчути, що міністер не був задоволений з деяких коментарів преси про закиди супроти східньоевропейських меншин.

На питання про його наставлення до канадської політики багатокультурности, міністер відповів, що воно є абсотлюно позитивне, та що ввесь уряд під проводом Малруні є по суті багатокультурний. В самому внутрішньому кабінеті уряду є репрезентанти різних національних груп, а саме: ірляндець, данець, українець, поляк, німецький менонїт, англійці, і французи. Крім того, дружина прем'єра, Міла Малруні, югослав'янка з походження, є дуже позитивно наставлена до концепції багатокультурности. На завваґу, що в практиці відчувається брак ентузіязму для багатокультурної програми, міністер відповів, що з огляду на економічну ситауцію, є нелегко проводити в життя культурні програми взагалі та що прем'єр і його дорадники радо прийматимуть конструктивні поради від зацікавлених груп і осіб.

Відносно молодий енерґійний і здібний, новий міністер справедливости Р. Гнатишин має перед собою великі і нелегкі завдання. Якщо його походження і прізвище, яке чужинцям не легко вимовляти, не перешкодило йому добитись до високого і важливого становища в уряді, воно не повинно стояти йому на перешкоді осягнути у майбутньому ще більших успіхів.

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що в понеділок, 7-го липня 1986 р. упокоїлася в Бозі
наша Найдорожча МАМА, БАБА І СЕСТРА

бл. п.

АННА з ЛІСЕВИЧІВ ГАНКЕВИЧ

народжена 28-го березня 1910 р. в Заліщиках.

ПОХОРОН відбувся в п'ятницю, 11-го липня 1986 р. о год. 9-ій ранку з похоронного заведення Музика і Син до катедри св. о. Николая, відтак на цвинтар св. о. Николая в Чикаґо, Іллинойс.

Залишила в глибокому смутку:
дочку — Сестру ІРИНЕЮ, ЧСВВ
сина — ЯРОСЛАВА з дружиною МАРІЄЮ і з дітьми ДАРКОЮ, ТАМАРКОЮ і КСЕНЕЮ
сестру — НЕОНІЛЮ КУЗИЧ з родиною
ближчу і дальшу Родину в Америці і в Україні

У безмежному горю повідомляємо Рідних, Друзів, Приятелів, Знайомих і Надбужанців,
що в п'ятницю, 25-го липня 1986 р. у вечірніх годинах, після тяжкої недуги серця,
відійшов у Вічність на 79-му році трудолюбивого життя
наш Найдорожчий МУЖ, ТАТО, ДІДУСЬ, БРАТ, КУЗЕН І ВУЙКО

бл. п. інж.

ІВАН КРАВЧУК

уроджений в селі Осердів, Белзчина, член УВО, ОУН, в'язень польських і німецьких тюрем.

ПАНАХИДА в неділю, 27-го липня 1986 р., о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Mc Laughlin, 625 Pavonia Ave., (Journal Square) Jersey City, N.J.

ПОХОРОН у вівторок, 29-го липня 1986 р. о год. 9-ій ранку з церкви св. Петра і Павла, 30 Bentley Ave., Jersey City, N.J., а опісля на український православний цвинтар св. Андрія Первозванного в Савт Бавнд Брук, Н. Дж.

В глибокому смутку:
НАДІЯ — дружина
дочки: НАТАЛКА з мужем
ЛЮБА з мужем
внуки: АДРІЯН І САЛЬВАДОР
брат: МИРОН з дружиною ОЛЬГОЮ, дітьми і внуками
кузени:
ЄВГЕН КОТИК з дружиною ВОЛОДИМИРОЮ і сином
ЛЮБА ГАЛІБЕЙ з мужем РОМАНОМ з дітьми і внуками
НАДЯ КУХ з мужем ВОЛОДИМИРОМ і дітьми
МИРОСЛАВА ГОШОВСЬКА з родиною
ЛЮБОМИР РОМАНКІВ
ПАРАСЯ ІВАНЕЦЬ
і родина в Україні

Гуцульський храм св. Юрія

Вже з давніх часів уважають гуцули за свого патрона св. Юрія-Переможця, свято якого є 6-го травня. Тож у травні, 24-го і 25-го ц. р. гуцули врочисто і релігійно відсвяткували Храм св. Юрія на відпочинковій оселі „Верховина" в Ґлен Спей, Н. Й.

Програма храму була дбайливо підготована управою УСОГ, і тому пройшла урочисто і без витрат часу.

Зареєструвавшись, члени і гості розмістились у вигідних кімнатах привітної „Верховини".

О 3-ій годині заграла трембіта В. Соловчука і скликала гуцулів до просторої залі. Голова УСОГ В. Барчук привітав членів і членок Товариства: „Христос Воскрес, дорогі сусіди", і попросив всіх встати та однохвилинною мовчанкою вшанувати жертви Чорнобилю і тих гуцулів-членів, які відійшли у вічність в останній час.

Мирослав Небелюк виголосив прецікаву доповідь „Свідки сивої давнини" на гуцульську тему. У своїй доповіді він змалював гуцулів як автохтонів чудових гір і таємничої краси цієї пребагатої на фолкльор, традиції, різьбу, кераміку, писанки, одяг країну. Д-р Небелюк вказав на необхідність збирати, записувати назви сіл, гір, потоків, річок, полонин, а також прізвища людей. Бо ці назви походять з різних часів нашої історії. Céла—Печеніжин, Татарський Просмик, Татарівка, Княж-двір, Княже і тисячі інших назв є власне свідками сивої давнини, які не можна занедбувати, але писати про них і вимовляти їх так, як вимовляють їх гуцули. В. Барчук скінчив пополудневу сесію і попросив усіх перебратись у гуцульські строї.

У гарно прибраній їдальні засіли гуцули за столи. Голова привітав чесних ґаздів і ґаздинь і передав дальше ведення господареві бенкету Степанові Ґеник-Березовському. Господар після кольоритного віршованого гуцульського привіту попросив о. Юліяна Осадцу провести молитву перед вечерею. Гості їли добре приготовані страви і весело гуторили між собою. С. Ґеник-Березовський представив головний стіл, а також відчитав привіти і сам привітав членів Управи УСОГ.

Привітали Гуцульський Храм св. Юрія особисто: о. Юліян Осадца, голова Іван Олексин від Українського Братського Союзу, д-р М. Небелюк від журналу „Гуцульщина", ред. Лідія Бурачинська; Лев Ясельський передав привіт від усіх гуцулів Англії. Ще привіти склали: пані Борачок; Петро Круль, диригент хору „Намисто" вітав Храм в імені управи церкви св. Тройці, яка буде збудована в 1987 році і прикрасить Вашінгтон. Господар відчитав привіти від інж. Романа Вергуна і Степана Салика, колись вчителя з Ворохти. Отець закінчив бенкет молитвою „Богородице Діво".

Мистецьку програму відкрив Юра Гудимяк. Трембіти В. Соловчука і Славка Федорійчука сповістили, що почалась мистецька частина.

Заграли гуцульські музики: цимбалісти Іван Гаврилюк і Михайло Ковків, скрипалі Михайло Мочерняк і Дмитро Сороханюк, на сопілці Никола Павлюк, на бубнах Василь Михайлюк і Н. Стефурак.

Бандуристи ансамблю „Гомін степів" присвятили пісню „Світить місяць" жертвам Чорнобилю. Микола Дейчаківський, голова ансамблю, розказав про історичний інструмент бандуру. Кобзарі ходили поміж люди, інформуючи їх про події в Україні, дбали про збереження народної пам'яти. Вони переплітали реальність з фантазією, історію з леґендою, розвеселяли людей і навчали їх.

Сучасні бандуристи далі продовжують подібну роботу.

Танцювальний ансамбль „Черемош" з Філядельфії під звуки гуцульських музик та щирі оплески присутніх виконали кілька гуцульських танців.

На кінець Устеріцький ґазда Михайло Бельмеґа співав в'язанку гуцульських храмових пісень, жартівливі співанки та пісню про Юру.

Юра Гудем'як подякував усім за присутність і попросив на забаву з танцями. Заграла оркестра „Дунай" на зміну з гуцульськими музиками, а присутні гості гарно забавлялись. Квитки на льотерію продавали: Ліда Чорна, Йоанна Бучко, Параня Максимлюк і Віра Ціропалович. Картину „Хрещення Руси-України" в різьбленій рамі роботи Стефана Трутяка виграла Ольга Наґірна, а керамічну миску роботи Дарії Куляби виграла пані Саляк.

Пізно полягали спати, але дуже рано встали гуцули, щоб не втратити ані хвилини часу. Почався погідний весняний ранок, неділя 25-го травня. Дерев'яна церква гуцульського стилю виповнилась побожними вірними. Отець парох Ю. Осадца в своїй проповіді поблагословив Гуцульський храм св. Юрія, УСОГ та їхні корисні задуми-пляни.

Після Служби Божої вірні взяли хоругви і помалу пішли до Символічної Могили, співаючи „Христос Воскрес". Там відслужили ще Панахиду за спокій душ членів, які відійшли у вічність, і борців за волю України.

Остаточним закінченням Гуцульського храму св. Юрія був спільний обід, після якого учасники сердечно прощались, робили знімки і спішились всідати в автобус і авта, щоб їхати до далеких домів з почуттям повного задоволення з Гуцульського храму св. Юрія.

Галина Трутяк

ГРОМАДЯНИ! Негайно зверніться до місцевого секретаря чи організатора УНСоюзу, або пишіть прямо до Головної Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Сиfі за інформаціями про Союзове забезпечення. Пам'ятайте про народну приповідку: БЕРЕЖЕНОГО ГОСПОДЬ БЕРЕЖЕ!

Комітет Оборони Української Спадщини

та

Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. Поширювання правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненим вирізком цього заклику

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви $

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість стейт поштовий код

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

РЕКОРДОВІ СТРИБКИ УКРАЇНЦЯ СЕРГІЯ БУБКИ

П'яті Олімпійські Ігрища в 1912 році у Стокгольмі, Швеція, були в повному розгарі змагань. Увага всіх була звернена на малого сухорлявого китайця, Лі Чунґа. Він спокійно приглядався стрибкам з жердкою і не рухнувся з місця, коли суддя покликав його виконати стрибок. Поперечка була на висоті 9 стіп.

— Буду стрибати пізніше, при вищій висоті — звучала відповідь Лі Чунга. Судді були здивовані, це вже була в тому часі майже рекордова висота.

— Це ваш стрибок і треба його виконати — настоювали судді.

Китайці відомі з надзвичайної чемности, то й Лі Чунґ поставив жердку у заглибину під поперечкою так, що жердка стояла прямовисно, і мов мавпа лискавкою видряпався по жердці в височінь навіть на одну стопу вище поперечки, підтягнувсь руками, перестрибнув поперечку й спокійно скотивсь на землю.

Вправді судді були здивовані котячою звинністю Лі Чунґа, але спортові правила не дозволяли на такі циркові штучки.

— Ваш стрибок, пане Лі Чунґ, неправильний, вам треба розбігтися, — вимагали судді.

Лі Чунґ повторив свій стрибок з розбігу але знов як мавпа видряпавсь вверх по жердці й навіть перестрибнув на дві стопі вище офіційного світового рекорду. Але це не зворушило суддів, бо приписи не дозволяли на того роду стрибок. Лі Чунґ відпав від конкуренції, а золота медаль припала американцеві Г. Бабкокові, за осяг 12 ф. 11 1/2 ін. Це й було олімпійським рекордом.

Та спортовці це така порода людей, що змагають до „вищого, кращого, дальшого". Почались перегони уздобутті щораз то більших висот. Розпочав їх норвеґ Й. Гофф, що в 1920-их роках заімпонував світові своїм 13 стоповим (4 м) рекордом. Свою вмілість демонстрував він в Америці по різних клюбах за великі гроші і так получив приємне з корисним.

Жердки, що їх в тому часі вживали до стрибків, були переважно з ясеня, граба, сосни чи сталі. Щоб стрибати вище рекорду треба було шукати за новим матеріялом: більш елястичним і легшим. Найкраще підходила для цього бамбусова жердка, яка й допомогла американцеві К. Вермердалові у 1940 році подолати висоту 15 стіп (4,58 м).

Але слово „рекорд" є тим магнетом, що притягає увагу не тільки спортовців, але й їхніх болільників. Бамбус не давав надії на значне поліпшення рекорду; не витримував напору й при вищих висотах ламався. Треба було шукати за чимось кращим, за чимсь гнучкішим і легким.

У початках 1950 років стрибуни звернули увагу на гнучкий дручок з „файберґлесу". Виявивсь він дуже надійним — змінялись рекорди, а з тим змінялась і вибаглива техніка стрибків; змагун використовува гнучкість жердки на те, щоб вона вигинаючись підносила його вгору, а випрямлюючись — дозволила змагунові перенестись понад поперечку. У висліді динаміка „файберґлесу" у початкових 1960-их роках підносить змагунів — а тим самим і світові рекорди — на висоту 17 ф. (5.16 м), а з початком 1970-их років — на висоту 18 ф. (5.49 м).

Змагунів охопила гарячка: чому не посягнути по 19 стіп чи 6 метрів?

15 літ здобували змагуни цаль по цалеві, сантиметр по сантиметрові, аж нарешті одного гарного дня український змагун Сергій Бубка перестрибує 19 стіп, а незабаром після того 6 метрів (19 ф. 8 1/4 ін.), що є новим світовим рекордом. До його успіху причинилась технічно вдосконалена жердка: „файберґлес" скріплено графітом, головно в тих місцях де є найбільша напруга. Така жердка, вагою неціли 6 фунтів, мов катапульта підносить змагуна вгору; треба тільки вміло використати цей момент, коли жердка вповні випростовується і тоді відповідно скоординованою працею рук і цілого тіла перекотитись понад поперечкою, відштовхнути жердку від себе, а самому приземнитись.

Як уже здобуто 19 стіп чи 6 м, то може спробувати посягнути по новий рекорд: перестрибнути 20 стіп?

— Це зовсім можливе в найближчій майбутності! відповів цікавим репортерам Сергій. — Я перший постараюсь зробити це!

Е. Ж.

50-річчя Українсько-Американської Олімпіяди

Постійний зріст заінтересування фізичною культурою і спортом українською молоддю в ЗСА після Першої світової війни і постання нових спортових осередків були тим товчком що викликав потребу перевірки своєї спортової вправности, своїх спортових вмілостей. На початку були це несміливі спроби в близькому гурті, а згодом виходила молодь на ширші води.

Першою такою спробою був Українсько-Американський День Молоді, що відбувся в серпні 1935 році у Філядельфії з участю сотень молоді, що змагалися у бігах, стрибках і дружинових іграх. Ця успішна імпреза скріпила молодь у віру, що вона може відважитися на більш закросну спортову імпрезу, крайового засягу. Підбадьорені організатори скликали на черговий 1936 рік крайову спортову імпрезу, а саме „1-шу Українсько-Американську Олімпіяду", місцем ігрищ вибрано знову Філядельфію. Були це дні великого підйому та радощів: усіх закутин ЗСА, а то й з Канади, з'їхалися до Філядельфії молоді українські спортовці, щоб поміряти свої сили у власному колі. Молодь знайшла нагоду взаїмно себе пізнати й нав'язати тісні зв'язки.

Організатори

Ігрища організувала Українська Ліга Молоді Північної Америки та Об'єднання Українських Організацій Молоді у Філядельфії. Як вони, так і голова Олімпійського Комітету, В. Наконечний, зі своїм штабом надали цій спортовій імпрезі імпозантний вигляд програма ігрищ включила: легку атлетику, плавання, бейзбол, відбиванку. На закінчення імпрези відбувся концерт народних танців. Які ж осяги здобули ці наші перші „олімпійці"?

Жінки

Між жінками відзначилася філядельфійка Анна Лебо. Вона здобула перші місця в бігу на 75 ярдів (9.8 сек.) у стрибку у височінь (4 ф. 7 ін.), у меті м'ячем (72 ф.) вона теж причинилася до перемоги філядельфійців в гінцях — 4 x 110 ярдів. У фіналі жіночої відбиванки зустрілися дружини філядельфійського Атлетичного Клюбу й гуртка св. Йосафата з Френкфорду. Перемогла дружина філядельфійців.

Хлопці

У змаганнях юнаків до 16-ти років відзначився спортовий гурток з парафії св. Йосафата з Френкфорду. Вони здобули перші місця в бігу на 75 ярдів—Петро Федорів, гінці 880 ярдів—2:01.8, в стрибку у висоту—4 ф. —В. Шнайдер і в стрибку в довжину 8 ф. 2 ін., цей же юнак.

Чоловіки

В цій групі ішла боротьба в усіх конкуренція. У бігу на 100 ярдів переміг М. Куба з Палментону, 10,8 сек. 200 ярдів—25,0 сек. — Ф. Печалюк з Торонто, 880 ярдів 209 сек. — Рубан, Дітройт, 1 миля—4:54 — М. Ковальчук з Філядельфії. 4 x 440 ярдів—3:48, перше місце—Дітройт, 2-ге місце—Бруклин, 3-тє Торонто, 4-те Френкфорд.

Стрибок у височінь—5 ф. 6 ін. — В. Турчин, Бруклин, стрибок в довжінь—19 ф. 2,5 ін. — В. Куба; стрибок з жердиною 10 ф. — І. Деркач з Палмертону; мет диском —105 ф. 6 ін — І. Фабіян, Палмертон; мет кулею 12 фунтів—48 ф. 7 3/4 ін. — І. Фабіян.

У плаванні перемогли філядельфійці, здобувши в клюбовому точкуванні 35 точок перед „Ч. Січчю" з Нюарку (22 точки) і Елизабетом (18 точок). у вільному стилі 50 ярдів переміг Г. Фурас з Елизабету—28.3 сек., в клясичному стилі 100 ярдів І. Байтала з Елизабету—1:24.3, горілиць 100 ярдів — В. Буката з Філядельфії—1:23.4, гінці 220 ярдів вільним стилем Філядельфія—2:02,5, гінці 150 ярдів змінним стилем Філядельфія—1:38.2, стрибки у воду — І. Байтала, Елизабет—44.40 точок.

Відбулися теж бейзболові змагання, у фіналі яких звання чемпіонів здобули українські бейзболісти з Трентону, перемігши дружину з Честеру 2:0. Дальші місця зайняли дружини з Філядельфії, Вілмінгтону і Ансонії.

У загальному підсумку тієї Українсько- Американської Олімпіяди, перше місце в легкій атлетиці й нагороду щоденника „Свобода" здобув Український Католицький Клюб „Сокіл" з Палмертону (37 точок) дальші місця зайняли : Дітройт (30), збірна Української Софтбольної Ліги з Торонто (15), Бруклин(10).

В цих перших ігрищах української молоді взяло участь 130 змагунів (ок) з 15-ти Українських спортових осередків ЗСА і Канади. Ця численна участь українського спортового юнацтва й більш заавансованих старших змагунів й змагунок та їх непересічні осяги в поодиноких конкуренціях були великим, додатнім явищем цих ігрищ.

Е. Жарський

Клівленд відзначив Червневий Акт

Відновлення державности Актом 30-го червня 1941 року відзначено у Клівленді врочистим концертом у неділю, 22-го червня, в новій залі ім. А. Шептицького при катедральній парафії св. Йосафата в Пармі.

Для належної підготови святкування був заздалегідь покликаний 47-особовий Діловий комітет, який працював у п'яти комісіях під кермою Миколи Поглода, довголітнього голови 3-го Відділу ООЧСУ. Його старанням святкування очолив Почесний комітет під патронатом Єпископа Роберта Москаля та Громадський комітет, до якого увійшли голови 19 діяльних місцевих товариств.

Посадники Джордж Войнович у Клівленді та Джан Петруска в Пармі своїми проклямаціями оголосили 22-го червня „Днем відновлення української державности", а губернатор Огайо Р. Селест, конгресменка Марія Овкар і голова Верховного суду в Огайо Франк Серебрізі надіслали привітальні листи. Стейтовий сенатор Ґері Сугадольник з Парми постарався про резолюцію сенату Огайо, підписану його головою Полом Ґілмором.

У неділю, 22-го червня, минало також 65 років від пам'ятної неділі в 1941 році, коли війська гітлерівського Райху розпочали війну з СССР за панування над народами і багатствами слов'янського Сходу, зриваючи підступно свою 22-місячну „приязнь".

В надто гарячий вечір зібралося в залі поверх 200 громадян, щоб поновити в собі події з-перед 45 років. Після відспівання обох гимнів, привітання М. Поглодом і молитви Владики Москаля, доповідачі Богдан Чепак і студент Роман Попадюк нагадали обома мовами події перед і після проголошення у Львові відновлення української державности та боротьби ОУН і потім УПА з окупантами. Мгр Ігор Цішкевич з Колюмбусу продеклямував поему Є. Маланюка з його збірки „Гербарій", а з усними привітами виступили Вацлав Гивнар від посадника Клівленду, стейтовий сенатор Ґ. Сугадольник (що подарував для українців прапор стейту), Джейкоб Селебрізі і Мартин Лещук.

Концертову частину виповнили сольоспіви оперного тенора Василя Мельничина з Кентакі та інструментальні дуети проф. Людмили Ґросман ґіольончеля) з мгр Стефанією Стефанюк (фортепіян і скрипка). Вони відіграли „Концерт", композицію, Вівальді, „Прелюдію" Гайворонського, „Ленто" Дворжака, Ці заавансовані музиканти завжди знаходять вдячність публіки, вони є частиною музичного тріо, яке вже не раз збагачувало наші імпрези.

Добре відомий клівленській громаді тенор Мельничин відспівав у двох виступах вісім пісень при фортепіяновому акомпаньяменті своєї доньки Андріяни і концерт закінчив прекрасною молитвою із опери „Запорожець за Дунаєм" „Владико неба і землі" Семена Гулака-Артемовського.

На пам'ятку святкування у Клівленді М. Поглід виготовив двомовну одноднівку „30-го червня 1941-1986" (31 ст. разом з оголошеннями). Надрукований в ній довший привіт голови Державного Управління з 1941 року Ярослава Стецька був також відчитаний головою комітету після промов.

Комітет постарався про гарне декорування сцени і про ведучого програмою, яким був інж. Андрій Черень, голова Осередку СУМА.

Інформуючи про другу більшу імпрезу в новій залі „в серці" Парми, треба відмітити, що парох катедри о. шамбелян М. Ревтюк відступив давнішу шкільну каплицю для вжитку громади; нею адмініструє з рамени УЗО мгр Василь Ліщинецький. При будові сцени майстрував д-р Віросла Лобур та декілька інших патріотичних добровільців. Всім їм належиться від громади „Спасибі".

Степан Кікта

Карпатський Лещетарський Клюб — Ню Йорк

В днях 9-го і 10-го серпня 1986 року влаштовує на кортах СОЮЗІВКИ

ТЕНІСОВИЙ ТУРНІР

у ПОДВІЙНІЙ ГРІ (чоловіків і юнаків) та у МІШАНІЙ ГРІ

ЗА НАГОРОДИ СОЮЗІВКИ

- Початок подвійних ігор чоловіків в суботу, 9-го серпня год. 10-та рано. Подвійних ігор юнаків і мішаних пар год. 1-ша по полу, (субота).
- Вписове $4.00 від особи.
- Особиста реєстрація змагунів на Союзівці — година перед початком змагань.
- Приміщення проситься замовляти через Управу Союзівки.

Soyuzivka UNA Estate
Kerhonkson, N.Y. 12446 Tel.: (914) 626-5641

Совєтський...

(Закінчення зі стор. 2)

Совєтська влада боїться інтеліґенції взагалі, зокрема гуманітарної, яка, наприклад, може стати на оборону мови, яку майже знищив режим. Значення мови добре розуміли большевики, бо перед націоналізацією фабрик, заводів і землі захопили засоби масової інформації. Большевики запровадили цензуру стилю. А стиль — це людина.

Нормально письменник повертає словам їх первісне значення. Він кореґує ідеологічне викривлення мови і нищить ірраціональність вислову.

Для большевицького режиму існування інтеліґенції, як носія звільненого від кайданів ідеології слова, небажане. За винятком Ленінґраду і Москви та столиць національних республік у СССР панує страшна мовна неграмотність. Незадоволення режимом багатонаціонального населення і ненависть до москалів виливається в алькоголізмі і злочинності. Покищо воно не має політичних форм. У СССР у таборах сидить півтора мільйона в'язнів. А 1913 року в царській Росії в тюрмах було п'ятдесят тисяч в'язнів.

Совєтський Союз — явище ірраціональне і тим самим існує поза історією. Большевизм був властивий так званій таємничій „російській душі" і до Жовтневої революції. Не був той ідеалізований літературою XIX століття народ жадним „богоносцем" і не вдасться Солженіцинові переконати світ, що большевизм, разом з марксизмом-явище імпортне і невластиве москалеві. Ненависть і погорда до інтеліґенції була властива „російській народній душі" і до Жовтневої революції. Большевизм таку ненависть і погорду тільки вміло використав для себе.

ARKA Company DEPARTMENT STORE
26 First Avenue
Tel (212) 473-3550

ВСІ НОВІ музичні касети та платівки в Арці (26 Перша Авеню та ріг 2-ої вулиці).

● РОЗШУКИ ●

РОЗШУКУЮ
ЛЕВА ПАСІЧИНСЬКОГО
з-під Львова, був лісничим у 1940 р. в с. Стерява.
Писати: ІВАН ПІХ
111 First Avenue
New York, N.Y 10003. U.S.A.

● SERVICE ●

The Ukrainian Restaurant & Caterers
132 2nd Ave. (8 St.)
N.Y., N.Y. 10003
212-533-6765
— PRIVATE PARTIES —
Christenings · Graduations
Showers · Weddings
Anniversaries
Meetings and Wakes

● SERVICE ●

UKRAINIAN TYPEWRITERS
also other languages complete line of office machines & equipment
JACOB SACHS
251 W. 98th St.
New York, N. Y. 10025
Tel. (212) 222-6683
7 days a week

●FUNERAL DIRECTORS●

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Володимир Барагура
МЕЧ і КНИГА
Історичні оповідання для молоді
Ілюстрації П. Андрусева і М. Михалевича.
Ціна 7.00 дол. з портом.
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку.
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

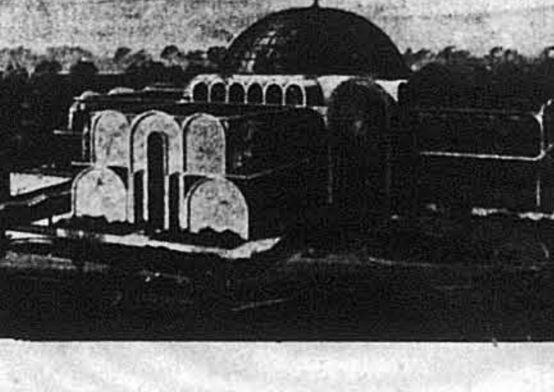

Купуйте місця поховання в Українському Націоналному Пам'ятнику- Мавзолею
(від 1,340.00 — 3,438.00 дол.)
Ціна включає гранітну плиту і напис.

4111 Pennsylvania Avenue, S.E.
Washington, D.C. 20746

Про подробиці можна довідатись:
— відвідавши нашу канцелярію при вищеподаній адресі,
— або телефоном: в урядові години від понеділка до п'ятниці від год. 10 вранці до 4 по полудні, телефонуючи на наш кошт (колект) (301) 568-0630, поза урядовими годинами: (301) 855-8864,
— або переславши негайно цей купон на адресу:

UKRAINIAN MEMORIAL INC.
P.O. Box 430 • Dunkirk, MD 20754

Прошу прислати мені безкоштовно докладні інформації про місце поховання на Українському Національному Цвинтарі-Пам'ятнику або подзвонити мені.

В МАВЗОЛЕЇ .... В ЗЕМЛІ ....
Name ....
Street ....
City .... State .... Zip ....
Telephone: Area Code .... Number ....